

DA

DA

DA

EUROPA-KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 27.4.2010
SEK(2010) 488 endelig

Henstilling med henblik på

RÅDETS HENSTILLING

af 27.4.2010

om de overordnede retningslinjer for medlemsstaternes og Unionens økonomiske politikker

Del I i de integrerede retningslinjer for Europa 2020

{KOM(2010) 193 endelig}

BEGRUNDELSE

Den 26. marts 2010 godkendte Det Europæiske Råd Europa-Kommissionens forslag til en ny strategi for vækst og beskæftigelse, Europa 2020¹, baseret på en øget koordinering af de økonomiske politikker, som vil fokusere på nøgleområder, hvor der skal gøres en særlig indsats for at styrke EU's bæredygtige vækstpotentiale og konkurrenceevne. I den henseende nåede Det Europæiske Råd til enighed om overordnede mål, som udgør de fælles målsætninger, der skal være retningsgivende for medlemsstaternes og EU's indsats. På baggrund af disse mål [har] medlemsstaterne [fastsat] deres nationale mål. På EU-niveau vil Kommissionen arbejde for at gennemføre strategien, bl.a. via de syv "flagskibsinitiativer", som blev fastlagt i meddelelsen om Europa 2020.

Traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde foreskriver, at medlemsstaterne betragter deres økonomiske politikker som et spørgsmål af fælles interesse og samordner dem i Rådet. I to forskellige artikler foreskrives det, at Rådet vedtager de overordnede økonomiske retningslinjer (artikel 121) og retningslinjer for beskæftigelsespolitikker (artikel 148), og det præciseres, at sidstnævnte skal være i overensstemmelse med førstnævnte. I betragtning af dette retsgrundlag fremlægges retningslinjerne for beskæftigelse og de økonomiske politikker i to separate - men tæt forbundne - retlige instrumenter:

- Rådets henstilling om de overordnede retningslinjer for medlemsstaternes og Unionens økonomiske politikker – Del I i de integrerede retningslinjer for Europa 2020
- Rådets afgørelse om retningslinjer for medlemsstaternes beskæftigelsespolitikker – Del II i de integrerede retningslinjer for Europa 2020.

Disse retningslinjer, som gennemføres ved ovennævnte retlige instrumenter, udgør sammen de integrerede retningslinjer for gennemførelse af Europa 2020-strategien.

De integrerede retningslinjer for Europa 2020 fastsætter rammerne for Europa 2020-strategien og reformer på medlemsstatsniveau. For at sikre sammenhæng og klarhed er der fastsat et begrænset antal retningslinjer, der afspejler Det Europæiske Råds konklusioner. Retningslinjerne er integrerede for at sikre, at nationale politikker og EU-politikker bidrager fuldt ud til at opfylde målene i Europa 2020-strategien. Hvis de gennemføres på samordnet vis, vil det hjælpe medlemsstaterne med at udnytte de positive afsmittende virkninger af koordinerede strukturreformer, navnlig i euroområdet.

På det grundlag vil medlemsstaterne udarbejde nationale reformprogrammer, der detaljeret redegør for de foranstaltninger, de vil træffe inden for rammerne af den nye strategi, med særligt vægt på deres indsats for at opfylde de nationale mål og foranstaltninger for at fjerne flaskehalse, der bremser bæredygtig vækst på nationalt niveau. Det Europæiske Råd vil med udgangspunkt i Kommissionens overvågning og Rådets arbejde hvert år foretage en vurdering af de samlede fremskridt med gennemførelsen af strategien både på EU-niveau og nationalt niveau. Samtidig vil den makroøkonomiske, strukturelle og konkurrencemæssige udvikling og den overordnede finansielle stabilitet blive vurderet.

¹ KOM(2010) 2020 af 3.3.2010.

De "Overordnede retningslinjer for Europa 2020" er følgende:

- Retningslinje 1: Sikre de offentlige financers kvalitet og holdbarhed
- Retningslinje 2: Rette op på makroøkonomiske ubalancer
- Retningslinje 3: Reducere ubalancerne i euroområdet
- Retningslinje 4: Optimere støtten til F&U og innovation, styrke videntrekanten og udnytte den digitale økonomis potentiale
- Retningslinje 5: Forbedre ressourceeffektiviteten og reducere drivhusgasemissioner
- Retningslinje 6: Forbedre erhvervsklimaet og forbrugernes situation og modernisere industrigrundlaget
- Retningslinje 7: Øge arbejdsmarkedsdeltagelsen og reducere strukturel arbejdsløshed
- Retningslinje 8: Udvikle en kvalificeret arbejdsstyrke, der modsvarer arbejdsmarkedets behov, fremme jobkvalitet og livslang læring
- Retningslinje 9: Sikre effektive uddannelsessystemer på alle niveauer og øge den andel af befolkningen, der har afsluttet en videregående eller tilsvarende uddannelse
- Retningslinje 10: Fremme social inklusion og bekæmpe fattigdom

Henstilling med henblik på

RÅDETS HENSTILLING

af 27.4.2010

om de overordnede retningslinjer for medlemsstaternes og Unionens økonomiske politikker

Del I i de integrerede retningslinjer for Europa 2020

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR -

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 121, stk. 2,

under henvisning til henstilling fra Europa-Kommissionen,

under henvisning til konklusionerne fra Det Europæiske Råd, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Traktaten foreskriver, at medlemsstaterne skal betragte deres økonomiske politikker som et spørgsmål af fælles interesse og samordne dem i Rådet. I overensstemmelse med traktatens bestemmelser har Den Europæiske Union udarbejdet og anvendt instrumenter til samordning af de foranstaltninger, der føres på det finanspolitiske område (stabilitets- og vækstpakten), og de makrostrukturelle politikker.
- (2) Traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde foreskriver, at Rådet skal vedtage beskæftigelsesretningslinjer og overordnede retningslinjer for den økonomiske politik, som skal være retningsgivende for medlemsstaternes politik.
- (3) Lissabonstrategien, der blev iværksat i 2000, var baseret på en erkendelse af, at EU havde behov for at øge sin produktivitet og konkurrenceevne og samtidig styrke den sociale samhørighed i betragtning af den globale konkurrence, teknologiske ændringer og en aldrende befolkning. Lissabonstrategien blev relanceret i 2005 efter en midtvejsrapport, som førte til større fokus på vækst og flere og bedre arbejdspladser.
- (4) Lissabonstrategien for vækst og beskæftigelse bidrog til at skabe større konsensus om det overordnede mål for EU's politikker på det økonomiske og beskæftigelsesmæssige område. Inden for rammerne af denne strategi blev både de overordnede retningslinjer for den økonomiske politik og beskæftigelsesretningslinjerne vedtaget af Rådet i 2005² og revideret i 2008³. De 24 retningslinjer udgjorde grundlaget for de nationale reformprogrammer og fastlagde de vigtigste makroøkonomiske, mikroøkonomiske og

² KOM(2005) 141.

³ KOM(2007) 803.

arbejdsmarkedsrelaterede prioriteter for EU generelt. Erfaringen viser imidlertid, at retningslinjerne ikke fastsatte tilstrækkelig klare prioriteter, og at forbindelsen mellem dem kunne have været stærkere. Det begrænsede deres virkning på den nationale politikformulering.

- (5) Den finansielle og økonomiske krise, der startede i 2008, førte til et betydeligt fald i antallet af arbejdspladser og potentielt output og har ført til en dramatisk forværring af de offentlige finanser. Den europæiske økonomiske genopretningsplan⁴ har imidlertid hjulpet medlemsstaterne med at takle krisen, navnlig gennem en samordnet finanspolitisk stimulering med euroen som garant for makroøkonomisk stabilitet. Krisen viste således, at samordningen af de økonomiske politikker på EU-niveau kan give væsentlige resultater, hvis den styrkes og gøres effektiv. Krisen understregede også den tætte indbyrdes afhængighed mellem medlemsstaternes økonomier.
- (6) Kommissionen foreslog at udarbejde en ny strategi for det næste årti, Europa 2020-strategien⁵, for at sætte EU i stand til at komme stærkere ud af krisen og vende økonomien mod intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst. Fem overordnede mål, der er nævnt i de relevante retningslinjer, udgør de fælles målsætninger, der skal være retningsgivende for medlemsstaternes og EU's indsats. Medlemsstaterne bør anstrenge sig for at opfylde de nationale mål og fjerne de flaskehalse, der hæmmer væksten.
- (7) Som led i en samlet exitstrategi bør medlemsstaterne gennemføre ambitiøse reformprogrammer for at sikre makroøkonomisk stabilitet og holdbare offentlige finanser, forbedre konkurrenceevnen og nedbringe makroøkonomiske ubalancer. Midlertidige foranstaltninger, der er indført som svar på krisen, bør afvikles på koordineret vis, når opsvinget er fuldt sikret. Afviklingen af de finanspolitiske incitamentter bør gennemføres og samordnes inden for rammerne af stabilitets- og vækstpacten.
- (8) Inden for rammerne af Europa 2020-strategien bør medlemsstaterne gennemføre reformer, der tager sigte på "intelligent vækst", dvs. vækst drevet frem af viden og innovation. Reformen bør tage sigte på at forbedre kvaliteten af uddannelse, sikre adgang for alle og styrke forskningens og erhvervslivets konkurrencedygtighed for at fremme innovation og videnoverførsel i hele EU. Medlemsstaterne bør opmuntre iværksættervirksomhed og bidrage til at omdanne kreative idéer til innovative produkter, tjenester og processer, der kan skabe vækst, kvalitetsjob, geografisk, økonomisk og social samhørighed og mere effektivt takle de europæiske og globale samfundsmæssige udfordringer. I den forbindelse er det vigtigt fuldt ud at udnytte informations- og kommunikationsteknologier.
- (9) Medlemsstaterne bør også gennem deres reformprogrammer sikre "bæredygtig vækst". Bæredygtig vækst indebærer at bryde forbindelsen mellem økonomisk vækst og ressourcer, opbygge en ressourceeffektiv, bæredygtig og konkurrencedygtig økonomi, sikre en rimelig fordeling af udgifter og goder og udnytte EU's førende rolle i kapløbet om at udvikle nye processer og teknologier, herunder grønne teknologier. Medlemsstaterne bør gennemføre de nødvendige reformer for at nedbringe drivhusgasemissioner og sikre en effektiv ressourceudnyttelse. De bør også forbedre

⁴ KOM(2009) 615 af 19.11.2009.

⁵ KOM(2010) 2020 af 3.3.2010.

erhvervslivets rammer, stimulere skabelse af grønne job og modernisere deres industrigrundlag.

- (10) Endelig bør medlemsstaternes reformprogrammer også tage sigte på "inkludativ vækst". Inkludativ vækst indebærer opbygning af et sammenhængende samfund, hvor borgerne har mulighed for at foregribe og håndtere forandringer og dermed deltage aktivt i samfundet og økonomien. Medlemsstaternes reformer bør derfor sikre adgang og muligheder for alle i hele livscyklussen og på den måde nedbringe fattigdom og social udelukkelse ved at fjerne hindringer for arbejdsmarkedsdeltagelse, navnlig for kvinder, ældre arbejdstagere, unge, handicappede og lovlige indvandrere. De bør også sikre, at den økonomiske vækst gavner alle borgere og alle regioner. Kernen i medlemsstaternes reformprogrammer bør derfor være at sikre effektive arbejdsmarkeder ved at investere i vellykkede overgange, udvikle de nødvendige færdigheder, øge jobkvaliteten og bekæmpe segmentering, strukturel arbejdsløshed og inaktivitet, samtidig med at der sikres en passende og holdbar social beskyttelse og aktiv inklusion for at reducere fattigdom.
- (11) EU's og medlemsstaternes strukturreformer kan bidrage effektivt til vækst og beskæftigelse, hvis de fremmer EU's konkurrenceevne i den globale økonomi, åbner nye muligheder for EU's eksportindustri og giver konkurrencedygtig adgang til vital import. Der bør derfor tages højde for, hvordan reformerne påvirker den eksterne konkurrenceevne, så det sikres, at de fremmer EU's vækst og deltagelse på åbne og fair markeder i hele verden.
- (12) Europa 2020-strategien skal understøttes af en række integrerede politikker, som medlemsstaterne bør gennemføre fuldt ud og i samme tempo for at opnå positive afsmittende virkninger af samordnede strukturreformer.
- (13) Disse retningslinjer er rettet til medlemsstaterne, men Europa 2020-strategien bør gennemføres i partnerskab med alle nationale, regionale og lokale myndigheder i tæt samarbejde med parlamenter, arbejdsmarkedets parter og repræsentanter for civilsamfundet, både hvad angår udarbejdelsen af nationale reformprogrammer, gennemførelsen og den overordnede kommunikation om strategien.
- (14) Europa 2020-strategien er baseret på et mindre sæt integrerede retningslinjer, der erstatter de tidligere 24 retningslinjer, og omhandler beskæftigelse og overordnede økonomiske politikker på sammenhængende vis. Retningslinjerne for medlemsstaternes og Unionens økonomiske politikker, der er vedlagt som bilag til denne henstilling, hænger nøje sammen med beskæftigelsesretningslinjerne, der er vedlagt som bilag til Rådets afgørelse [...] af [...]. Sammen udgør de "De integrerede retningslinjer for Europa 2020".
- (15) Disse nye integrerede retningslinjer afspejler konklusionerne fra Det Europæiske Råd. De giver præcis vejledning til medlemsstaterne om fastsættelse af deres nationale reformprogrammer og gennemførelse af reformer under hensyntagen til den indbyrdes afhængighed og i overensstemmelse med stabilitets- og vækstpakten. Retningslinjerne vil danne grundlag for alle landespecifikke henstillinger, som Rådet måtte rette til medlemsstaterne, eller hvad angår de overordnede retningslinjer for de økonomiske politikker, for advarsler, som Kommissionen måtte udstede, hvis de respektive landespecifikke henstillinger ikke i tilstrækkelig grad følges.

- (16) Disse retningslinjer bør i vidt omfang være stabile indtil 2014, således at der kan fokuseres på gennemførelsen -

VEDTAGET DENNE HENSTILLING:

- (1) Medlemsstaterne og eventuelt Unionen skal i deres økonomiske politikker tage højde for de retningslinjer, der er fastsat i bilaget, som indgår i "De integrerede retningslinjer for Europa 2020".
- (2) Medlemsstaterne skal udarbejde nationale reformprogrammer, der er i overensstemmelse med de mål, der er fastsat i "De integrerede retningslinjer for Europa 2020".

Udfærdiget i Bruxelles, den 27.4.2010.

*På Rådets vegne
Formand*

Bilag:

Overordnede retningslinjer for medlemsstaternes og Unionens økonomiske politikker

Retningslinje 1: Sikre de offentlige finansers kvalitet og holdbarhed

Medlemsstaterne skal gennemføre strategier for budgetmæssig konsolidering ifølge stabilitets- og vækstpagten, navnlig de henstillinger der rettes til medlemsstater, som er omfattet af proceduren i forbindelse med et uforholdsmæssigt stort underskud, og/eller i aftaleprotokoller i forbindelse med betalingsbalancestøtte. Medlemsstaterne skal bl.a. sikre en konsolidering, der ligger væsentligt over benchmarken på 0,5 % af bruttonationalproduktet (BNP) pr. år på det strukturelle niveau, indtil de mellemsigtede budgetmål er nået. Den finanspolitiske konsolidering skal starte senest i 2011, tidligere i nogle medlemsstater, hvor den økonomiske situation gør det nødvendigt, forudsat at Kommissionens prognoser fortsat viser, at opsvinget forstærkes og bliver selv bærende.

Medlemsstaterne skal ved udformningen og gennemførelsen af strategierne for budgetmæssig konsolidering foretrække skatter, der ikke skader vækst og beskæftigelse, og prioritere vækstfremmende udgiftsposter, som f.eks. uddannelse, færdigheder og beskæftigelsesegnethed, forskning og udvikling (F&U) og innovation og investering i netværk, f.eks. højhastighedsinternet, energi og transportforbindelser. Hvis det er nødvendigt at sætte skatterne op, bør det om muligt kombineres med "vækstvenlige" skattesystemer, der flytter skattebyrden fra arbejde til andre beskatningsgrundlag, f.eks. miljøskadelige aktiviteter. Skatte- og overførselssystemerne skal udformes, så det kan betale sig at arbejde.

Endvidere skal medlemsstaterne styrke de nationale budgetrammer og forstærke kvaliteten af de offentlige udgifter og forbedre de offentlige finansers holdbarhed gennem en trestrengt strategi, der omfatter en hurtig nedbringelse af gælden, reform af de aldersrelaterede offentlige udgifter, som f.eks. sundhedsudgifter, og hævelse af den reelle pensionsalder for at sikre, at de aldersrelaterede offentlige udgifter er finansielt bæredygtige og socialt hensigtsmæssige og tilgængelige.

Retningslinje 2: Rette op på makroøkonomiske ubalancer

Medlemsstaterne skal undgå uholdbare makroøkonomiske ubalancer, som væsentligst stammer fra udviklingen på de løbende poster, aktiemarkeder og husholdningernes og virksomhedernes regnskaber. Medlemsstater med store ubalancer på de løbende poster på grund af vedvarende manglende konkurrenceevne eller deres tilsyns- og skattepolitik bør tackle problemets rod gennem finanspolitikken, lønudviklingen og strukturreformer for markederne for varer og finansielle tjenesteydelser, arbejdsmarkedet i overensstemmelse med beskæftigelsesretningslinjerne og ethvert andet relevant politikområde. I den forbindelse skal medlemsstaterne skabe de rette betingelser for lønforhandlingsystemer og udviklingen i lønomkostningerne, der er i overensstemmelse med prisstabilitet, produktivitetstendenser og behovet for at nedbringe de eksterne ubalancer. Lønudviklingen skal afspejle forskelle i færdigheder og lokale arbejdsmarkedsforhold og de betydelige forskelle i de økonomiske resultater mellem regioner i samme land.

Retningslinje 3: Reducere ubalancerne i euroområdet

Medlemsstater i euroområdet skal betragte store og vedvarende forskelle på de løbende poster og andre makroøkonomiske ubalancer som et fælles anliggende og træffe foranstaltninger for at reducere ubalancerne, når det er nødvendigt. Medlemsstater i euroområdet med store og

vedvarende underskud på de løbende poster, som skyldes en vedvarende svag konkurrenceevne skal opnå en betydelig årlig reduktion af deres strukturelle underskud. De skal også forsøge at nedbringe de reale enhedslønomkostninger. Medlemsstater i euroområdet med store overskud på de løbende poster skal videreføre foranstaltninger for at fjerne strukturelle hindringer for den indenlandske efterspørgsel. Medlemsstaterne i euroområdet skal ligeledes takle andre makroøkonomiske ubalancer, som f.eks. overdreven privat gældsakkumulering og inflationsforskelle. De makroøkonomiske ubalancer skal derfor regelmæssigt overvåges inden for rammerne af eurogruppen, som skal foreslå eventuelle afhjælpende foranstaltninger.

Retningslinje 4: Optimere støtten til F&U og innovation, styrke videntrekanten og udnytte den digitale økonomis potentiale

Medlemsstaterne skal revurdere deres nationale (og regionale) F&U- og innovationssystemer, sikre passende og effektive offentlige investeringer og rette dem mod højere vækst, samtidig med at de tager fat på store samfundsmæssige udfordringer (f.eks. energi, ressourceeffektivitet, klimaforandringer, social samhørighed, aldring, sundhed og sikkerhed). Reformerne skal fremme ekspertise og intelligent specialisering, fremme videnskabelig integritet, styrke samarbejdet mellem universiteter, forskningsinstitutioner, aktører i den offentlige og private sektor og i den tredje sektor både nationalt og internationalt og sikre udvikling af infrastruktur og netværk, der giver mulighed for spredning af viden. Styringen af forskningsinstitutioner skal forbedres for at gøre nationale forskningssystemer mere effektive. I den henseende bør den universitetsbaserede forskning moderniseres, infrastrukturer i verdensklasse udvikles, attraktive karrierer og forskermobilitet fremmes. Nationale finansierings- og udbudssystemer skal tilpasses og forenkles for at fremme tværnationalt samarbejde, videnoverførsel og meritbaseret konkurrence.

Medlemsstaternes politikker for F&U og innovation skal fastsættes i en EU-kontekst for at fremme mulighederne for at samle offentlige og private ressourcer på områder med EU-merværdi, udnytte synergier med EU-midler og derved sikre en tilstrækkelig størrelsesorden og undgå opsplnitning.

Medlemsstaterne skal integrere innovation i alle relevante politikker og fremme innovation generelt (herunder ikke-teknologisk innovation). For at fremme private investeringer i forskning og innovation skal medlemsstaterne forbedre rammebetingelserne – navnlig hvad angår erhvervs klimaet, konkurrencedygtige og åbne markeder – kombinere skatteincitamenter og andre finansielle instrumenter med foranstaltninger, der fremmer adgangen til privat finansiering (herunder risikokapital), styrke efterspørgslen, navnlig efter økoinnovation (bl.a. gennem offentlige indkøb og interoperable standarder), fremme innovationsvenlige markeder og reguleringer og sikre en effektiv og økonomisk overkommelig beskyttelse af intellektuelle ejendomsrettigheder. I overensstemmelse med retningslinje 8 og 9 skal medlemsstaterne udstyre borgerne med en bred række færdigheder med henblik på innovation i alle dens former, og de bør sikre et tilstrækkeligt antal studerende inden for videnskab, matematik og ingeniørvidenskab. Skolernes pensum skal tilstræbe kreativitet, innovation og iværksætter.

Medlemsstaterne skal fremme udbredelsen og indførelsen af højhastighedsinternet som et vigtigt middel til at få adgang til viden og deltage i videndannelse. Medlemsstaterne skal indføre de nødvendige rammebetingelser for en hurtig udvikling af et digitalt indre marked, der giver bred adgang til onlineindhold og tjenester. Offentlig finansiering, herunder EU's finansieringsinstrumenter som strukturfonde og fondene for landbrug og udvikling af landdistrikterne, skal prioritere områder, der ikke fuldt ud kan klare sig med private

investeringer. Politikkerne skal være i overensstemmelse med princippet om teknologineutralitet. Medlemsstaterne skal forsøge at nedbringe omkostningerne ved netudbygning ved at samordne offentlige arbejder, fremme udbredelsen og brugen af moderne tilgængelige onlinetjenester, herunder gennem videreudvikling af e-forvaltning, e-underskrift, e-identitet og e-betaling, støtte aktiv deltagelse i det digitale samfund, herunder gennem medie- og digitale færdigheder, og fremme betingelser, der skaber sikkerhed og tillid.

EU's overordnede mål, som vil danne udgangspunkt for medlemsstaternes fastsættelse af deres nationale mål, er, at 3 % af EU's BNP i 2020 skal investeres i F&U. En indikator, der kan angive F&U- og innovationsintensiteten, er ved at blive udviklet.

Retningslinje 5: Forbedre ressourceeffektiviteten og reducere drivhusgasemissioner

Medlemsstaterne skal adskille økonomisk vækst fra ressourceforbrug og gøre miljømæssige udfordringer til vækstmuligheder og sikre en effektiv anvendelse af deres naturressourcer. De skal gennemføre de strukturreformer, der er nødvendige for at klare sig i en international situation med øget pres på kulstofemissioner og ressourcer. For at reducere emissionerne skal medlemsstaterne gøre udpræget brug af markedsbaserede instrumenter, herunder skatter og afgifter, for at støtte grøn vækst og beskæftigelse, intensivere brugen af vedvarende energi og rene og teknologier, der er modstandsdygtige over for klimaændringer, og fremme energibesparelser og økoinnovation. Medlemsstaterne skal udfase miljøskadelig støtte og sikre en rimelig fordeling af udgifter og goder og begrænse undtagelser til personer med sociale behov. Medlemsstaterne skal bruge lovgivningsmæssige, ikke-lovgivningsmæssige og skattemæssige instrumenter, herunder standarder for produkters og bygningers energiforbrug, subsidier, lån på lempelige vilkår og "grønne indkøb" for at tilskynde til en omkostningseffektiv tilpasning af produktions- og forbrugsmønstre, fremme genanvendelse, lette overgangen til en ressourceeffektiv og kulstoffattig økonomi og sikre fremskridt mod dekarbonisering af transportsektoren og energiproduktion, samtidig med at synergierne på EU-plan optimeres. Medlemsstaterne skal bruge intelligent, opgraderet og fuldt ud sammenkoblede transport- og energiinfrastrukturer, bruge informations- og kommunikationsteknologier i overensstemmelse med retningslinje 4 for at sikre produktivitetstiltag, sikre en samordnet gennemførelse af infrastrukturprojekter og støtte udviklingen af åbne, konkurrencedygtige og integrerede netværksmarkeder. For at opfylde disse mål bør medlemsstaterne fuldt ud mobilisere EU-midler.

EU's overordnede mål, som vil danne udgangspunkt for medlemsstaternes fastsættelse af deres nationale mål, er at reducere drivhusgasemissioner med mindst 20 % i forhold til 1990-niveauet eller med 30 %, hvis betingelserne er til stede⁶; øge de vedvarende energikilders andel af vores endelige energiforbrug til 20 % og øge energieffektiviteten med 20 %.

Retningslinje 6: Forbedre erhvervs klimaet og forbrugernes situation og modernisere industrigrundlaget

Medlemsstaterne skal sikre, at markederne arbejder for borgerne og forbrugerne. Medlemsstaterne skal indføre forudsigelige rammebetingelser og sikre velfungerende, åbne

⁶ Det Europæiske Råd den 10.-11. december 2009 konkluderede, at som en del af en global og samlet aftale for tiden efter 2012 gentager EU sit betingede tilbud om at gå over til en 30 %'s reduktion i 2020 i forhold til 1990-niveauet, forudsat at andre udviklede lande forpligter sig til tilsvarende emissionsreduktioner, og at udviklingslandene yder et passende bidrag i overensstemmelse med deres ansvar og respektive kapaciteter.

og konkurrencedygtige vare- og tjenestemarkeder, navnlig ved at fremme det indre markeds integration og en effektiv gennemførelse og håndhævelse af det indre markeds konkurrenceregler og udvikling af den nødvendige fysiske infrastruktur. Medlemsstaterne skal fortsat forbedre erhvervs klimaet ved at modernisere den offentlige administration, nedbringe de administrative byrder, herunder ved at udvikle yderligere interoperable e-forvaltningstjenester, fjerne skattehindringer, støtte små og mellemstore virksomheder (SMV) i overensstemmelse med "Small Business Act for Europe" og "Think Small First"-princippet, sikre stabile og integrerede markeder for finansielle tjenester, fremme adgangen til finansiering, forbedre betingelserne for håndhævelse af intellektuelle ejendomsrettigheder, støtte internationalisering af SMV og fremme iværksætteri. Offentlige indkøb skal bruges til at give incitamenter til innovation, navnlig for SMV, samtidig med at principperne om åbne, gennemsigtige og konkurrenceprægede markeder overholdes.

Medlemsstaterne skal støtte et moderne, diversificeret, konkurrencedygtigt, ressource- og energieffektivt industrigrundlag, bl.a. ved at fremme de nødvendige omstruktureringer i fuld overensstemmelse med EU's konkurrenceregler og andre relevante regler. Medlemsstaterne bør i den forbindelse fuldt ud mobilisere EU-midler. Medlemsstaterne skal samarbejde tæt med industrien og implicerede aktører for at bidrage til EU's lederskab og konkurrencedygtighed i en global bæredygtig udvikling, bl.a. ved at fremme virksomhedernes sociale ansvar, identificere flaskehalse og foregribe og forvalte forandringer.